

Magyarország Alkotmánybírósága

Budapest

Donáti u 35/45
1051

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1599-2/2017	
Érkezett: 2017. SZEPT. 28.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	<i>du</i>

IV/1599-1/2017

Fenti számú felhívása kapcsán a hiánypótlást az alábbiak szerint teljesítem:

Az AB IV/02868/2012 AB határozata megsemmisítette az eljáró fegyelmi hatóság határozatát, mert eljárása sértette az Alaptörvényt mivel nem rendelkezett objektív és független és pártalan ügyelosztást tartalmazó ügyelosztási ügyrenddel:

A megsemmisítés alapjául az indítványozó által felhívott Alaptörvény XXVIII: Cikk (1.) bekezdésben foglaltak megsértése szolgált, mert a racionális elosztást szolgáló ügyelosztási ügyrend hiánya sérti a független és pártatlan módon történő ügyelbírálás elvét.

Jelen ügyben hasonlóan a felhívott ügyben megsemmisített hatósági döntésekhez illetve az azokkal kapcsolatos eljárásokhoz hasonlóan, az eljáró hatósági szervek-kamarai fegyelmi bizottságok- ugyancsak nem rendelkeznek racionális és független pártatlan eljárást biztosító ügyelosztási renddel és az ügyeket elbírálásra az elosztásra felhatalmazott tisztviselők szubjektív módon-önkéntesen döntenek el, ezzel a precedens ügghöz hasonlóan sértik az Alaptörvény XXVIII: Cikk.(1.) bekezdésében foglaltakat.

A precedens ügy szerint

Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. A fenti feltételek bármelyikének fennállása megalapozza az alkotmányjogi panasz befogadását.

[43] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az indítványozónak a fegyelmi eljárás tisztességes voltát megkérdőjelező felvetései [törvényes bíróhoz való jog sérelme, a nem törvényen alapuló és nem nyilvános eljárási szabályok alkalmazása, észrevételezési jogának korlátozása, a fegyelmi tanács rövid úton (távbeszélőn) hozott döntése, a vizsgálóbiztos tevékenysége] összességében ésszerű kételyt keltettek a fegyelmi eljárás tisztességes voltával kapcsolatban.

[37] A Nemzeti hitvallás szerint a polgárnak és az államnak közös célja az igazság kiteljesítése, az Alaptörvény 25. cikke szerint pedig az igazságszolgáltatás monopóliuma a bíróságokat illeti meg. A bírák fegyelmi ügyeiben a történeti alkotmányunk részét képező fenti törvénycikkek szerint is bíróság járt el. Mindezekre tekintettel – figyelemmel a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatra is – az Alkotmánybíróság a 32/2002. (VII. 4.) AB határozatban a fegyelmi bíróság bírósági jellegére vonatkozó megállapításait az érintett ügyben alkalmazhatónak tekintette.

[38] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a bírók fegyelmi ügyében eljáró szolgálati bíróságok az Alaptörvény XVIII. cikk (1) bekezdése szerinti független és pártatlan bíróságnak tekinthetők, ezért határozatuk alkotmányjogi panasszal megtámadható.

Jelen ügyben a precedens döntéshez hasonlóan a fegyelmi eljárás tisztességes volta megkérdőjelezhető a törvényes bíróhoz való jog sérelme, a nem törvényen alapuló és nem nyilvános –azaz nemlétező – szabályok megalapozottan megkérdőjelezzik a fegyelmi eljárás tisztességes voltát, ugyanígy az azokat helyben hagyó bírói döntés tisztességességét-pártatlanságát

Jelen ügyben a precedens ügghöz hasonlóan a „bíróságként” működő fegyelmi hatóságok döntései alkotmányossági szempontból felülvizsgálhatók.

A precedens ügyben az AB kifejtette:

[52] Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában megállapította, hogy a hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatokban kidolgozott érvek, jogelvek és alkotmányossági összefüggések felhasználhatóak az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések elbírálásakor is, „ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezése, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntés indokolásába történő illesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]}

[53] Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt szabály értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – irányadónak tekinti a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot.

Jelen ügyben a precedens ügyben kifejtettek szerint az AB-nak lehetősége van a korábbi AB gyakorlat alkalmazására

A precedens ügyben az AB kifejtette:

[54] 2.2. Jelen ügyben az Alkotmánybíróságnak már csak azt kellett vizsgálnia, hogy az Alaptörvény értelmezési szabályai, és a konkrét ügy nem zárják-e ki a tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos alkotmánybírósági gyakorlat alkalmazását, illetve szükséges-e azok felhasználása az alkotmányjogi kérdés eldöntéséhez.

[55] Az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdése szerinti értelmezési szabályok alapján az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és a történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

[56] A Nemzeti hitvallás deklarálja, hogy: „népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi”. Ennek értelmében a demokratikus jogállammal szembeni elvárás, hogy polgárai számára biztosítsa a tisztességes eljárást, amelynek során az eljáró szerveknek részrehajlás nélkül, azaz pártatlanul és ésszerű határidőn belül kell dönteniük. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a hatósági ügyintézés során biztosítja, hogy a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül hozzák meg döntésüket. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése pedig a bírósági eljárásokkal szemben fogalmazza meg követelményként a pártatlanságot, a tisztességes és nyilvános eljárást, valamint a jogviták ésszerű határidőn belüli elbírálását.

[57] A polgári átalakulást konstituáló törvények sorában a nagy eljárásjogi kódexek (1868. évi LVI. törvénycikk a polgári törvénykezési rendtartás tárgyában, a polgári perrendtartásról szóló 1911. évi I. törvénycikk, a bünvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXII. törvénycikk) mindegyike biztosította a bírósághoz fordulás jogát, a bírák pártatlanságát és függetlenségét a kizárási és összeférhetetlenségi szabályokon keresztül, valamint a jogorvoslathoz való jogot. A jelenleg alaptörvényi és alapelvi szinten szabályozott tisztességes eljáráshoz való jog tehát elemeiben jelen volt a chartális alkotmány előtti magyar jogrendszerben is. Az Alkotmány (az 1989. évi XXXI. törvénnyel módosított 1949. évi XX. törvény) ugyan a tisztességes eljárás fogalmát *expressis verbis* nem ismerte, azonban azt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságból fakadó eljárási garanciák [Alkotmány 2. § (1) bekezdése] és a pártatlan bírósághoz való jog [Alkotmány 57. § (1) bekezdése] egymásra vonatkoztatása révén levezette az Alkotmányból. Az Alkotmánybíróság ennek során figyelemmel volt az – Alkotmány 57. § cikkéhez egyébként mintát nyújtó – nemzetközi egyezményekre is, mind a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmányának (a továbbiakban: Egyezségokmány) (14. Cikk), mind az EJEE (6. cikk) vonatkozó rendelkezéseire.

[58] A tisztességes eljárás („*fair trial*”) elvét az 1976. évi 8. tvr.-el kihirdetett Egyezségokmány 14. cikkének (1) bekezdése úgy fogalmazza meg, hogy: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”; az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett EJEE 6. cikkének (1) bekezdése szerint pedig: „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a

törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

[59] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mindezek alapján nincs akadálya a tisztességes eljárásról való jogot értelmező, de már hatályon kívül helyezett alkotmánybírósági határozatok egyes elvi megállapításai felhasználásának az Alaptörvény értelmezésekor, mivel azok összhangban vannak az Alaptörvény céljával és értelmező rendelkezéseivel is.

[60] Az Abh. szerint ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az Alkotmánybíróság tisztességes eljárásról való joggal kapcsolatos gyakorlata (is) az absztrakt utólagos normakontroll talaján jött létre, ezért értelemszerűen a jogszabályi környezet alkotmányosságának vizsgálatára fókuszál. Az Alaptörvény az Alkotmánybíróság feladatává tette a bírósági döntések alkotmányossági felülvizsgálatát, e hatáskörében eljárva azonban továbbra is az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének orvoslása, végső soron az Alaptörvény védelme érdekében lép fel. Ebből következően a tisztességes eljárásról való jog követelményrendszerének alaptörvényi szabályai már nemcsak a jogszabályok, hanem az egyes bírói döntések számára is alkotmányos mércéül szolgálnak {Abh., Indokolás [25]–[27]}.

[63] Az Alkotmánybíróság eddigi következetes álláspontja szerint a pártatlanság, az elfogulatlan és tisztességes eljárás alkotmányos követelmény. A tisztességes eljárás pedig olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni (legutóbb összefoglaló jelleggel idézi az Abh., Indokolás [24])

[64] Az Alkotmánybíróság – a fentiekre is tekintettel – egyrészt azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás egyes elemei megfeleltek-e a tisztességes eljárás alkotmányos követelményeinek, másrészt az eljárás egészének alkotmányosságát is vizsgálat tárgyává tette.

A precedens ügyben foglaltakhoz hasonlóan

-a panasz sérelmezi az I.fokú fegyelmi eljárás eljárásjogi alkotmányos sértését, az objektív fegyelmi ügyelosztási eljárási rend –terv-szabályozásának hiányát, annak ez okból elmaradt nyilvánosságra hozásának hiányát, továbbá azt, hogy az ügyek elosztása-így jelen ügy is- a feljogosított tisztviselő szubjektív döntése alapján történt

- a panasz sérelmezi a II. fokú fegyelmi eljárás fentiek miatti alkotmányos sértését-mivel saját eljárása kapcsán sincs objektív és pártatlanságot biztosító ügyelosztási szabályzat
Továbbá, hogy alkotmányellenesen hagyta helyben az I. fokú fegyelmi határozatot

-a panasz sérelmezi, hogy az eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányellenesen hagyta helyben az ugyancsak alkotmányos sértő fegyelmi határozatokat.

-a panasz sérelmezi, hogy a Fővárosi és Közigazgatási Bíróság alkotmányos sértően figyelmen kívül hagyta a panaszos által felhívott azon kötelezettségét, hogy döntéseibe az Alaptörvény alapelveit figyelembe véve kell döntenie.

A bíróságnak jelen ügyben felhívott precedens AB határozatot figyelembe véve kellett volna döntenie.

A precedens ügyben az AB kifejtette:

[75] Az Alkotmánybíróság a 993/B/2008. AB határozatában megállapította, hogy „a »törvényes bírótól való elvonás tilalma« [...] – az önkényes ügyelosztási renddel szemben – az eljárás résztvevőit megillető biztosíték, aminek csak egyik eleme a Bszi. szabályaira épülő szolgálati beosztás szisztémája. Annak megítélésakor, hogy a konkrét ügyben ki tekinthető törvényes bírónak, ugyanilyen súllyal jönnek számításba – többek között – az eljárási törvénynek a hatáskörre, illetékességre, a jogorvoslati rendre és a tisztességes eljárás követelményének biztosítására vonatkozó további rendelkezései. Az pedig éppen a törvény előtti egyenlőség érvényesülését szolgálja, hogy az említett

jogszabályok mindenki számára olyan bíró közreműködését garantálják, akitől az ügy tárgyilagos megítélése nyilvánvalóan elvárható”. {Idézi a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [33]}

[76] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. Ezen túlmenően a Bszi. ismeri a törvény által rendelt bíró fogalmát, aki pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés] {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}.

Jelen ügyben a precedens ügyben felhívottakhoz hasonlóan sem az I. fokú, sem a II.fokú fegyelmi eljárás kapcsán-mint ahogy azt a bírósági eljárásban az alperes képviselője is elismerte- nem létezett és jelenleg sem létezik objektivitást és pártatlan és független bíráskodást biztosító ügyelosztási rend-terv-, ezért a fegyelmi hatósági eljárás során sérült az Alaptörvény XXIV: Cikk.(1.) bekezdésben foglalt azon alapelv, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Jelen ügyben a fentiekén túl sérült az ésszerű határidőn belül történő döntés meghozatalának alapelve: A fegyelmi eljárás cca. 15 évvel korábban indult, mint az annak alapját képező ügyet lezáró büntetőbírósági ítélet

A bírói döntésre várva az I. fokú fegyelmi tanács az eljárást felfüggesztette-várva a bírósági döntésre. A közel másfél évtizedig tartó büntetőeljárás az ésszerűtlen hosszú időre tekintettel önmagában tisztességtelen, így az arra való hivatkozás –a fegyelmi eljárás felfüggesztése- jogellenes alap miatt ugyancsak tisztességtelen

A Fegyelmi Szabályzat szerint ugyanakkor semmilyen kötelezettsége nincs a fegyelmi tanácsnak a bírói döntés megvárására

A Fegyelmi Eljárási Szabályzat szerint ugyanakkor semmilyen érdemi előkészítő irat nem készült a fegyelmi eljárás megindítását követően, így a Fegyelmi Eljárási Szabályzat szerint a tudomásra jutástól számított 6 hónapot követően az eljárás megindíthatóságának lehetősége elévült.

Az elévülés eleve kizárja az ésszerű időn belül történő döntés lehetőségét.

A precedens ügyben az AB kifejtette:

[76] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a törvény által felállított bíróság bírálja el. A törvény által felállított bíróságra vonatkozó követelmény magában foglalja a törvényes bíróhoz való jogot, vagyis azt, hogy egy konkrét ügyben az eljárási törvényekben megállapított általános hatásköri és illetékességi szabályok szerint irányadó bíróság járjon el. Ezt az alkotmányos elvet a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) az Alapelvek között úgy fogalmazza meg, hogy senki sem vonható el törvényes bírójától [8. § (1) bekezdése]. Ezen túlmenően a Bszi. ismeri a törvény által rendelt bíró fogalmát, aki pedig az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró [8. § (2) bekezdés]. Az ügyelosztási rendet az objektivitás és a személytelenség biztosítása, az önkényesség kizárása érdekében előző évben állapítja meg a bíróság elnöke, amely a tárgyévben kizárólag szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható [9. § (1) bekezdés] {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]}.

[77] Az Alkotmánybíróság fontosnak tartja kiemelni, hogy az indítványozó fegyelmi ügyében eljáró

szolgálati tanács megalakításakor, tagjainak kijelölésekor a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: régi Bszi.) a törvényes bíró és az ügyelosztási rend tekintetében lényegében azonos tartalmú szabályokat tartalmazott (rég. Bszi. 11. §). [78] Jelen ügyben az állapítható meg, hogy a kérdéses időpontban – a régi Bjt. 70. §-a szerint – a szolgálati bíróság elnökének hatáskörébe tartozott a szolgálati bíróság tanácsának megalakítása. Az indítványozó állítása szerint ügyében az eljáró tanács megalakítására mindenféle automatizmust nélkülöző – lényegében önkényes – módon került sor. A másodfokú szolgálati bíróság megállapította, hogy „az elsőfokú szolgálati bíróság elnöke a nyilvánosságra hozott szolgálati bírák közül jelölte ki az eljáró tanács tagjait és a vizsgálóbiztost, így a törvényes bíróhoz való jog nem sérült”.

[79] Az adott időpontban valóban nem volt olyan, a szolgálati bíróságokra vonatkozó, speciális törvényi előírás, amely automatizmuson alapuló szignálási rendet írt volna elő a szolgálati bíróságok számára, ez azonban nem zárta ki egy ilyen ügyelosztási rend létét. Különös tekintettel arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló – a kérdéses időpontban hatályos – régi Bszi. 11. §-a szerint a bíróságoknak ügyelosztási tervvel kellett rendelkezniük.

[80] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint – egyetértve a Velencei Bizottság 2012. március 12-ei, CDL-AD(2012)001 számú véleményének 84. pontjában kifejtettekkel – az automatikus szignáláson alapuló ügyelosztási terv törvényi rendezésének hiánya valóban alkotmányos kételyeket ébresztett. Erre tekintettel módosította az Országgyűlés a 2012. évi CXI. törvénnyel (a továbbiakban: Bjt.) a Bjt.-t, előírva, hogy előre meg kell határozni a szolgálati bíróság tanácsainak összetételét, valamint az ügyelosztási rendet és azokat közzé kell tenni.

Jelen ügyben a precedens ügghöz hasonlóan nem volt automatikus szignáláson alapuló ügyelosztási tervet előíró törvényi rendelkezés és ügyelosztási terv ezért sérül mind a hatósági mind a bírósági eljárásban az Alaptörvény XXVIII. Cikk,(1.) bekezdésben foglalt törvényes bíróhoz való jog.

A precedens ügyben az AB kifejtette:

[96] 3.6. Az indítványozó sérelmezte, hogy az „észrevételezési joga” is sérült, mivel a fegyelmi eljárás megindítása előtt az eljárás kezdeményezője által tett indítványokat, észrevételeket az elsőfokú szolgálati bíróság nem küldte meg számára, ezzel szemben az ő beadványait a fegyelmi eljárás kezdeményezője kézhez kapta. A másodfokú szolgálati bíróság álláspontja szerint a fegyelmi eljárás kezdeményezője a fegyelmi eljárás alá vont bíró szolgálati viszonyával és munkáltatói intézkedésekkel kapcsolatos adatokat szolgáltatott, illetve olyan bírósági jegyzőkönyvet küldött meg a bíróságnak, amelyben bírósági eljárások szereplői hivatkoztak az eljárás alá vont bíró sajtómegnyilvánulásaira. Egyebekben sem az indítványozó, sem az őt képviselő bírótársa iratbetekintési jogát nem korlátozták, a kért iratokat részére a bíróság megküldte, így a fegyverek egyenlőségének elve nem sérült. Az Alkotmánybíróság – tekintettel a fentebb kifejtettekre – a jelen ügyben nem látta akadályát a tisztességes eljáráshoz való jogot értelmező, az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően hozott alkotmánybírósági határozatokban foglalt alkotmányossági összefüggések felhasználásának. Ezért a tisztességes eljáráshoz való jog immanens részét képező fél-egyenlőség, vagy más néven fegyver-egyenlőség elvével kapcsolatos megállapításokat is alkalmazhatónak találta.

[97] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapvetően a büntetőeljárásban biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalmuk legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson.

[98] A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen {legutóbb a 36/2013. (XII. 5.) AB határozat erősítette meg, Indokolás [31]}.

[99] Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is [15/2002. (III. 29.) AB határozat].

[99] Az Alkotmánybíróság a fegyverek egyenlőségének elvét ugyan alapvetően a büntetőeljárás kapcsán értelmezte, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog alapján alkalmazhatónak találta azt minden bírósági eljárás tekintetében, így polgári perek esetében is [15/2002. (III. 29.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz jogból fakadóan így a fegyelmi eljárás során sem hagyható figyelmen kívül a fegyveregyenlőség elve.

Jelen ügyben a precedens ügyben felhívott észrevételezési jog hiányához hasonlóan a fegyelmi eljárás megindításának feltételét jelentő előzetes vizsgálatról történő érdemi tájékoztatással azonos és védekezésre alapot adó előzetes és érdemi értesítés elmaradt

Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Eljárási Szabályzata

Előzetes vizsgálat

14. §

(1) Az előzetes vizsgálatot és a fegyelmi eljárást a kamara elnöke írásban rendeli el, a hozzá beérkezett írásbeli bejelentés, illetve a tudomására jutott tények alapján. Ez ellen az intézkedés ellen fellebbezésnek helye nincs.

(2) A kamara elnöke az előzetes vizsgálat elrendelése előtt a panaszost a panasz kiegészítésére, a panaszlott ügyvédet észrevételei megtételére hívhatja fel.

(3) A kamara elnöke az előzetes vizsgálat elrendeléséről haladéktalanul tájékoztatja az eljárás alá vont ügyvédet és közli vele az eljárás okát. Alkalmazott ügyvéddel vagy ügyvédjelölttel kapcsolatos előzetes vizsgálat elrendeléséről a kamara elnöke az alkalmazó ügyvédet, illetve az ügyvédi irodát tájékoztatja. Amennyiben az igazoló nyilatkozatokból – vagy az eljárás egyéb adataiból – az állapítható meg, hogy a fegyelmi felelősség az ügyvédi irodát vagy annak jogos érdekeit sértheti, akkor a fegyelmi megbízott köteles az ügyvédi iroda vezetőjét tájékoztatni és egyben a véleményét is kikérheti.

(4) Nem rendelhető el előzetes vizsgálat és fegyelmi eljárás, ha azt a kamara elnöke a fegyelmi vétségnek tudomására jutásától számított hat hónap alatt nem kezdeményezte, vagy a cselekmény befejezése óta három év eltelt.

(5) Az a fegyelmi vétség, amely bűncselekmény törvényi tényállását valósítja meg, a bűncselekménnyel együtt évül el.

(6) A fegyelmi megbízott által végzett vizsgálat tartama alatt az elévülés nyugszik.

A Szabályzat alapján megállapítható, hogy a hatósági határozatok továbbá a bírósági döntés sérti a fegyverek egyenlőségének elvét

-mert nem történt meg a tudomására jutástól számított 6 hónapon belül az előzetes eljárás kezdeményezése és nem történt meg, a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló részletes tájékoztatás

-mert a fegyelmi eljárás 3 éven túl csak kb. 12 évvel a tudomásra jutás után indult meg.

-nem történt bűncselekmény és elítélés- csak megrovás intézkedés történt, amely azonnal elévül.

Az AB 3013/3/2017/II.8./ AB határozatában kifejtette

49]

Az Alaptörvény 28. cikkében szereplő értelmezési szabály kapcsán pedig a következőkre mutatott rá az Alkot

mánybíróság: „[a]z Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét

elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék {lásd pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályokat 2017. 3. szám adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatja-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény ellenes

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete sérti a fenti alapelvet az alábbiak miatt:

Az Ügyvédi Törvény az alábbiakat tartalmazza

A fegyelmi eljárás megindítása

49. § A fegyelmi eljárás elrendelését követően a fegyelmi bizottság elnöke kijelöli az eljáró első fokú fegyelmi tanácsot és annak elnökét.

Sem az Ügyvédi Törvény sem a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Eljárási Szabályzata nem tartalmaz fegyelmi eljáráshoz kapcsolódóan objektív ügyelosztási tervet-rendet

Az Ügyvédi Törvény fent idézett 49.§-a fegyelmi bizottság elnökét hatalmazza fel-szubjektív módon-ügyelosztási szabályzat terv nélkül az eljáró fegyelmi bizottság kijelölésére. Mind a fegyelmi határozatok, mind a bírósági ítélet sérti a 28.cikkében foglaltakat akkor, amikor pl. a bírói ítélet helyben hagyja a fegyelmi határozatokat, mert a bizottsági elnök szubjektív kijelölése jogszabályi rendelkezése alkotmányos szempontból történő felülvizsgálata és felülbírálatának elmaradása sérti a jogszabály Alaptörvényben foglalt célokkal történő összhang alapján történő értelmezését és így a XXVIII: Cikk (I.) bekezdésben foglalt törvényes bíróhoz való jogot.

Az Ügyvédi Törvény Az előzetes vizsgálat

46. § (1) A kamara elnöke az előzetes vizsgálat elrendeléséről haladéktalanul tájékoztatja az eljárás alá vont ügyvédet, és közli vele az eljárás okát.

(2) A fegyelmi megbízott feladata a tényállás megállapításához szükséges körülmények tisztázása. Ennek érdekében nyilatkoztatnia kell az eljárás alá vont ügyvédet, meghallgathatja a tanúkat, szakértő közreműködését veheti igénybe, az ügy iratait az ügyvédtől bekérheti és egyéb bizonyítást végezhet. Az eljárási cselekményről jegyzőkönyvet kell készíteni.

(5) Az előzetes vizsgálatot 3 hónap alatt be kell fejezni. Ez a határidő indokolt esetben, egy ízben további 3 hónappal meghosszabbítható.

Aa fegyelmi határozatok és a bírói ítélet sérti továbbá az Alaptörvény 28.Cikkében foglaltakat, a fentiek tekintetében – ÜT 46.§.(5.) bek mert:

pl. az ítélet figyelmen íkvül hagyja a XXVIII:Cikk. (I.) bekezdésében foglalt ésszerű időn belüli elbírálás elvét, mert a 2x3 hónapos határidőn túl az érdemi tájékoztatás nélküli előzetes vizsgálat tovább nem folytatható az elévülés miatt

Az ésszerű elbírálási idő kötelezően alkalmazandó alkotmányos elvének megsértését jelenti az, hogy a fegyelmi eljárás előzetes érdemi vizsgálat nélkül kb. a tudomásra jutástól számított 12-13 év után folytatódott.

Megsértett Alaptörvény alapelvek:

B.Cikk. (I.) bek. Magyarország demokratikus jogállam

XXIV. Cikk. (I.) bek. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon, és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni

XXVIII.Cikk. (I.) bek. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű időn belül bírálja el

XXVIII.Cikk. (7.) bek.Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattel éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti

R.Cikk.(3.) bek. Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával a benne foglalt Nemzeti Hitvallással és történeti alkotmányunk vivmányaival összhangban kell értelmezni

28.cikk: A bíróságnak a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak

Budapest, 2017.09.20

Tisztelettel

